

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 18823/2022
08.11.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца City Express доо Београд из Београда, кога заступа Ненад Ранковић, адвокат из ..., против туженог АА из ..., кога заступа Лазар Плужаревић, адвокат из ..., по регресној тужби, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1585/22 од 11.08.2022. године, у седници већа одржаној дана 08.11.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПРЕИНАЧАВА СЕ пресуда Апелационог суда у Новом Саду Гж 1585/22 од 11.08.2022. године, тако што се **ОДБИЈА** као неоснована жалба туженог и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Основног суда у Новом Саду П 14258/2019 од 10.03.2022. године.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужени да тужиоцу накнади трошкове ревизијског поступка у износу од 22.500,00 динара, у року од 8 дана од пријема пресуде.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 14258/2019 од 10.03.2022. године, првим ставом изреке, усвојен је тужбени захтев. Другим ставом изреке обавезан је тужени да тужиоцу исплати износ од 805.830,21 динар са законском затезном каматом од 28.08.2019. године до исплате, као и да му накнади трошкове поступка у износу од 132.841,00 динар, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 1585/22 од 11.08.2022. године, првим ставом изреке, усвојена је жалба туженог и преиначена пресуда Основног суда у Новом Саду П 14258/19 од 10.03.2022. године тако што је одбијен тужбени захтев којим је тражено обавезивање туженог да тужиоцу исплати износ од 805.830,21 динара да законском затезном каматом од 28.08.2019. године до исплате, па је обавезан тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 62.554,00 динара. Другим ставом изреке обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове жалбеног поступка у износу од 97.216,00 динара.

Против правоснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију сходно члану 374. став 1. у вези са чланом 403. став 2. тачка 2. и чланом 407. став 1. тачка 3. ЗПП, указујући на битне повреде одредаба парничног поступка и погрешну примену материјалног права.

Испитујући правилност побијане пресуде применом члана 408. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11 са изменама и допунама), Врховни суд је нашао да је ревизија основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Побијана пресуда није захваћена ни битним повредама одредбама парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП, на које се ревизијом указује паушално, без конкретизације наводно постојећих повреда поступка.

Према утврђеном чињеничном стању, по престанку уговора о раду број .. од 17.03.2008. године. Закључењем уговора о раду број ... од 01.07.2008. године тужени је код тужиоца засновао радни однос на неодређено време на радном месту Дана 26.09.2008. године око 9,30 часова на раскрсници улица ... и ... у ..., крећући се уназад комбијем регистарске ознаке ..., у својини тужиоца, тужени је оборио пешака ББ и нанео му лаке телесне повреде у виду нагњечења леве половине грудног коша и огуљотине обе шаке. Тужени је напустио лице места. У време незгоде тужилац је од одговорности за штету причињену трећим лицима употребом наведеног моторног возила био осигуран код ДДОР Нови Сад адо из Новог Сада по полиси број ... важећој од 20.12.2007. године до 20.12.2008. године. По захтеву туженог, радни однос код тужиоца истом је престао решењем број ... од 09.01.2009. године.

Поступајући по правоснажној пресуди Основног суда у Новом Саду П 3027/10 од 07.07.2011. године ДДОР Нови Сад адо је оштећеном ББ на име накнаде нематеријалне штете по основу претрпљених физичких болова и страха исплатио по 90.000,00 динара и накнадио му трошкове парничног поступка у висини од 126.000,00 динара, које износе је регресном тужбом од тужиоца наплатио по пресуди Привредног суда у Београду П 2275/14 од 02.06.2016. године, преиначеном пресудом Привредног апелационог суда Пз 6768/16 од 18.10.2018. године. Како је у тој парници тужба поднета и против туженог, као солидарног обвезника, повучена због немогућности њеног уручења на адреси његовог пријављеног пребивалишта, тужилац је ДДОР-у Нови Сад адо исплатио укупан износ од 276.870,00 динара са законском затезном каматом од 05.08.2011. године до 25.03.2014. године и накнадио му трошкове поступка у износу од 199.744,00 динара, те исплатио другостепене трошкове у износу од 11.000,00 динара. Своју обавезу према осигуравачу тужилац је измирио дана 28.08.2019. године. Тужба тужиоца, као послодавца, против туженог, као бившег запосленог, поднета је дана 25.12.2019. године.

Код овако утврђеног чињеничног стања првотепени суд је применом члана 171. став 3. ЗПП оценио да је тужба благовремено поднета у року од шест месеци од исплате регресног потраживања осигуравача, те је применом члана 170, 171. став 1, 208. став 1. и 939. став 1. ЗОО у вези са чланом 163. став 7. Закона о раду туженог обавезао да тужиоцу исплати укупан износ којим је исти обештетио ДДОР Нови Сад адо. У образложењу је навео да је напуштањем места незгоде без обављеног увиђаја

полиције тужени тужиоца као лице осигурано од одговорности за штету проузроковану трећим лицима употребном моторног возила регистарске ознаке ..., лишио могућности да по важећој полиси осигуравач ДООР Нови Сад оштећеном ББ накнади насталу нематеријалну штету без могућности да се од тужиоца накнадно регресира. Како је таквим поступањем туженог, као запосленог тужилац, као послодавац и власник возила лишен права из осигурања, тужени који је критичном приликом поступао са крајњом непажњом, обавезан је да тужиоцу у целости намири износ који је он исплатио ДДОР-у Нови Сад адо.

Поступајући по жалби туженог другостепени суд је првостепену пресуду преиначио и тужбени захтев као неоснован одбио налазећи да је од стране нижестепеног суда материјално право погрешно примењено. Тај суд је становишта да сходно члану 163. став 7. Закона о раду послодавац има право на накнаду штете од запосленог која је настала на раду или у вези са радом, само ако ју је запослени учинио намерно или крајњом непажњом, па како сходно члану 228. у вези са чланом 231. ЗПП тужилац постојање намере или крајње непажње није доказао, тужени није дужан да му исплати тражени износ.

По оцени Врховног суда, на утврђено чињенично стање другостепени суд је погрешно применио материјално право.

Чланом 171. став 1. у вези са чланом 170. став 1. ЗОО прописано је да предузеће и други послодавац одговара за штету коју на раду или у вези са радом запослени проузрокује трећем лицу, које сходно члану 170. став 2. ЗОО има право да обештећење захтева и непосредно од запосленог, ако је штета проузрокована намерно или крајњом непажњом. Напуштањем места незгоде након обарања пешака ББ тужени је тужиоца лишио права из осигурања, из ког разлога је у поступку по регресној тужби тужилац по правоснажној пресуди свог осигурача ДДОР Нови Сад адо био обавезан да у целости обештети у висини накнаде штете коју је сходно члану 939. став 1. ЗОО осигуравач исплатио оштећеном лицу, заједно са законском затезном каматом и трошковима парничног поступка.

Независно од постојања солидарне одговорности власника возила и непосредног штетеника, тужени је дужан да тужиоцу исплаћено регресно потраживање у целости измири, имајући у виду да се по становишту Врховног суда ревизијом тужиоца основано указује да се напуштањем места незгоде пре обављеног увиђаја од стране полиције може уподобити крајњој непажњи туженог.

На досуђени износ главног потраживања тужиоцу је сходно члану 277. став 1. ЗОО законска затезна камата правилно досуђена од 28.08.2019. године, ког датума је он ДДОР Нови Сад адо исплатио целокупни тражени износ по наведеној правоснажној пресуди.

Применом члана 165. став 2., 153. став 1, 154. став 1. и 163. став 2. ЗПП тужиоцу су досуђени трошкови ревизијског поступка у висини накнаде адвоката за састав ванредног правног лека.

Из изложених разлога, применом члана 416. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа-судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић